

S. Andreas - 33ste Zondag door het Jaar - 13 november 2016

Voorboden van een nieuwe wereld

Inleiding

De lezingen spreken over natuurrampen die gebeuren en over verschrikkelijke dingen, die mensen elkaar aandoen. Maar ze zeggen ook: 'Laat je daardoor niet uit het veld slaan, ga door met de goede zaak van het Rijk Gods, blij hopen, blij het goede doen.' Geen angstverhalen dus, maar verhalen van hoop die een nieuwe wereld aankondigen?

Preek

Het evangelie van vandaag is er sprake van onheil, van de verwoesting van Jeruzalem, van natuurrampen en van lijden dat mensen elkaar aandoen. Mensen dachten toen aan het einde der wereld. Ook vandaag de dag ziet het er somber uit voor de toekomst van onze wereld, voor de toekomst van de mensheid. Hoe gaan wij daarmee om? Wanneer wij daarmee geconfronteerd worden, zijn er twee houdingen mogelijk. Over die twee houdingen gaat het evangelie. Je kunt ofwel gaan doemdenken, denken aan het einde van de wereld, afwachten dus en berusten in het feit, 'het is nu eenmaal zo'. Ofwel je kunt zeggen: 'Kom op! We doen er wat aan om die wereld leefbaar te houden; geen doemdenken dus, maar hopen tegen de zwartste feiten in en handen uit de mouwen steken.'

Laten we eens kijken, wat de houding van Jezus is. Wat is zijn boodschap, die in het evangelie doorklinkt? Men zou het verhaal nog eens moeten lezen, en dan een dikke streep zetten onder alle woorden, die zijn boodschap weergeven. Al die verschrikkingen - oorlogen, natuurrampen - gebeuren, maar laat je niet op een dwaalspoor brengen door onheilsprofeten, die zeggen: de wereld vergaat; raak niet in paniek, het einde volgt niet terstond; wees niet bang; vervolging, uitlevering, haat en dood horen erbij en vinden plaats omwille van mijn naam.

Rampen en vooral wat mensen elkaar aandoen - hoe actueel is dat ook vandaag - hebben plaats in de wereld, waarin wij leven. Maar zijn zij tekenen van het einde? Jezus spoort ons juist aan om extra alert te zijn, om onze kostbare tijd niet te verdoen met speculeren over het einde. Al die tekenen, waar hij over spreekt, moeten ons veeleer aanzetten om onze ogen de kost te geven, de handen uit de mouwen te steken voor meer toekomst, voor meer geluk, voor meer vrede, voor heil voor zoveel mensen, die slachtoffer zijn, die onderdrukt worden en geen leven hebben. Al die tekenen moet ons aanzetten om te werken aan 'deze wereld omgekeerd'... om te werken aan het Rijk Gods.

Ergens zegt Lucas de evangelist: 'De komst van het rijk Gods kun je niet waarnemen. Je kunt niet zeggen: Kijk, hier is het of daar is het. Want het rijk Gods is midden onder u.' Ja, het is midden onder ons. Het komt tot stand midden in die harde wereld van vandaag. Consequent christen zijn is een opdracht, die niet alleen vervuld wordt binnen een gezellige kerkruimte, maar in de werkelijkheid daarbuiten; dáár moet het gebeuren.

En wie er echt oog voor heeft, ziet zoveel mooie dingen gebeuren tussen mensen, op kleine schaal misschien, dingen die in deze wereld gebeuren maar niet van deze wereld zijn, dingen die al stukje hemel hier op aarde zijn. En wie echt gelooft, ziet in die mooie dingen tussen mensen, hoe klein ook, het begin van iets groters, van die mooie wereld, zoals God die bedoelt. Denk aan het mosterdzaadje, waar Hij over spreekt. Laten wij samen dit geloof koesteren....het bij elkaar levend houden en ervoor gaan? 'Yes, we can!' Amen.